

GEHÖR

Medlemsblad för
Gävle Symfoniorkesters vänner (GSV)

Box 1283, 801 37 Gävle
Bankgiro 5223-0406
Nr 172, maj 2026. Årgång 41

Musikaliskt lyckligt lottade

Tillkomsten av Gävle Konserthus 1998

var efterlängtat av musikälskare. Provisoriernas tid var förbi. Dansen på de saligas ängder tog vid. Men mycket har hänt även i grannregionerna. Konserthus har tillkommit i Uppsala och Västerås. Kommunikationerna har förbättrats så att huvudstadens musikliv blivit lättare tillgängligt för oss i landsorten. I påskas förtrollades jag och min hustru av Bachs Johannespassion i Gustav Vasa kyrka. I maj tog vår vänförening avsked av Operan med "Turandot" inför renoveringen.

I en turbulent omvärld – där kulturen ofta blir lidande – finns ljuspunkter. På vårt kylskåp finns orden "Music and there will be sorrow no more". Finska Joensuu (lite mindre än Gävle), nära ryska gränsen, ska bygga ett nytt konserthus för stadens symfoniorkester. Blygsam är man inte. Huvudsalen ska rymma 1 000 platser, en mindre sal 250. Finland producerar inte bara lysande dirigentbegåvningar – Kulturhuset Ode

i Helsingfors har en djärvhet och skönhet som väcker beundran. Till glädjande nyheter vill jag också räkna att violinisten Johan Dalene – som gästade GSV för inte länge sedan – nominerats till en Grammis i kategorin Årets klassiska.

Gävle Symfoniorkesters generalprogram har mottot "Något gammalt, något nytt ...". För vänföreningen skulle en devis kunna vara "Något stort, något litet" där de första orden syftar på vår eminenta orkester och bejublade konserter i Gevaliasalen och de senare på föreningens träffar där solister eller grupper av musiker såsom senast Stenhammarkvartetten skapar en intim relation mellan musik och lyssnare i det mindre formatet.

När detta nummer av Gehör når dig, har vårsångerna förklingat och flyttfågeln anlänt. Årstidernas växlingar skänker förnyelse och harmoni. Sommarens musikfestivaler står för dörren. Så mycket att glädjas över.

Tomas Attorps

Årsmöte med kontrabas

Det var vår stipendiat, Fabian Dahlkvist som inledde Gävle Symfoniorkesters vänners årsmöte onsdagen den 11 mars i Bo Lindsalen.

På sin stora kontrabas spelade han utan ackompanjemang först ett verk av Giovanni Bottesini som kallas kontrabasens Paganini. Därefter Bass Trip av Pēteris Vasks, kompositören vars violinkonsert Gävle Symfoniorkester spelade veckan efter årsmötet. Det var ett snudd på ekvilibristiskt verk och Fabian imponerade, både med sin presentation av verken och sitt framförande.

Själva årsmötet bjöd inte på några överraskningar.

Det var bara två styrelsemedlemmar som skulle omväljas, Kerstin Monk och Jan-Olof Nyman som båda valdes på två år.

Tomas Attorps omvaldes som ordförande på ett år.

Föreningen har nu 385 medlemmar och vill få fler. Under 2025 har föreningen haft fyra vänträffar och två medlemsresor, till Oslo och Västerås.

Förutom stipendiet till Fabian fick Vasaskolans musikklass ett stipendium för att fira det 20-åriga samarbetet som klassen haft i komposition med orkestern.

Föreningens ekonomi är god.

Tomas Attorps kunde konstatera att vi är stolta över vår framgångsrika orkester. Föreningen har en viktig uppgift att fylla i en tid då kulturen på sina håll ifrågasätts.

Kerstin Monk

Stipendiaten Fabian Dahlkvist spelade på sin kontrabas.

Foto: Kerstin Monk

Västerås Sinfonietta och Dalasinfoniettan ger konsert i Västerås Konserthus.

Foto: Tomas Attorps

Givande riksträff i Västerås

När politiker på många håll minskar anslagen till kulturen, får ideella krafter ökad betydelse. Vänföreningar som stöder symfoniorkestrar och kammarorkestrar träffas med jämna mellanrum för att dryfta gemensamma frågor. Nu senast i mars i Västerås, där vänföreningen, som stöttar stadens sinfonietta om 33 musiker, stod som värd. Här finns ett stort konserthus, byggt 2002, där Stora salen har 952 platser och med plats för mindre evenemang i Lilla salen och i en studio.

Musikintresset förenar oss alla men de lokala villkoren skiftar.

Västmanlandsmusiken med Västerås kommun och regionen som ägare har som uppdrag att främja musiken i tio kommuner med Västerås Sinfonietta som den viktigaste aktören. Samarbetet med bland andra Mälardalens Universitet i form av konserter på campus, workshops med mera borde vara något för oss i Gävle att ta efter.

Vi hade överläggningar i dagarna två. Medlemsrektyrering, ekonomi, stipendier och kontakt med våra orkestrar stod i centrum. Radiosymfonikernas vänförening hade ökat sitt medlemsantal från 700 till

över 1 000 genom en intensiv värningskampanj och en vägvinnande folder. På vissa håll får medlemmarna rabatt på konsertbiljetter. Göteborg kan stoltsera med framgångsrik sponsring, Volvo och Stena. Vad gäller vänföreningarnas styrelsearbete betonades vikten av att olika kompetenser är företrädde.

Betydelsefullt för musikintresset är förstås att konserter och orkestrar uppmärksammas i media. Vi i Gävle är lyckligt lottade genom Kerstin Monks artiklar i GD inför konserterna och genom recensioner i GD och AB. Ingen annan vänförening kunde berätta något liknande.

Våra vänföreningar har förstås mycket att vinna på samarbete liksom orkestrarna. Vi fick njuta av Brahms 4:e symfoni framförd av Västerås Sinfonietta och Dalasinfoniettan. Före paus förtrollades vi av Wagners suggestiva förspel till Parsifal och livades av Hindemiths medryckande Ragtime. Musikaliskt belönade susade vi, Jan-Olof Nyman och undertecknad, hemåt mot norr – där vintern ännu inte släppt sitt grepp.

Tomas Attorps

Tacka Micael för Turandot på Operan en solig lördag i maj

Vi var 30 personer som tack vare Micael Dahlberg hade fått chansen att uppleva Puccinis opera, en solig lördag i maj.

Fler biljetter än så fanns inte att få, allt var slutsålt.

Micael är operahabitué och har sett många föreställningar över hela Europa. Hans kärlek till operakonsten började redan när han som barn fick besöka Operan i Stockholm, något som blev en stor kärlek.

Så vi inledde resan från Gävle med att Micael berättade om operan Turandot och om den uppsättning som väntade i Stockholm.

Den nya uppsättningen hade fått lysande recensioner i Svenska Dagbladet av Bo Löfvendahl. Rubriken var "Tre svenska världsartister sjunger huvudrollerna med kraft och värme och orkesterns generösa spel får varje detalj att skina under Tobias Ringborgs ledning".

Vi kunde bara instämma!

Det var en fantastisk, gripande operaföreställning med hovsångerskan Christina Nilsson som tjänsteflickan Liù, Elisabet Strid i titelrollen som den kinesiska prinsessan Turandot, som inte vill gifta sig och därför ställer krav att den som friar ska lösa tre gåtor. Närmare 20 friare har misslyckats och därför förlorat sina huvuden.

Men så kommer Daniel Johansson i rollen som Calaf, den avsatte prinsen som ingen känner utom hans far och tjänsteflickan Liù. Han klarar de tre gåtorna men Turandot vill fortfarande inte gifta sig. Om hon kommer på vad prinsen heter så ska hon slippa gifta sig, det lovar han. Dessutom att han då ska offra sitt liv.

Den natten får ingen sova utan i stället försöka lista ut prinsens namn. Det är då prinsen sjunger den älskade arian *Nessun dorma*, ingen sover.

Men slutet gott, allting gott. Prinsen får Turandot att älska honom och en fullsatt operasalong jublar när föreställningen är slut.

Text och bild: Kerstin Monk

På väg in till Kungliga Operan, Göran Lundvik, Eva Malmberg, Monica Uddenfeldt och Irene Lundvik.

En fantastisk Christina Nilsson som sjöng tjänsteflickan Liüs roll tackar för applåder.

Med sina 202 centimeter i strumplästen är han den längste i Gävle konserthus. Men Bino Rindestig är också en av dem som jobbat allra längst i huset.

Bino Rindestig är mannen i svart

Bino föddes 1968, växte upp i Hagaström och tog ingenjörsexamen på el/telelinjen på Polhemsskolan 1986. Han har behörighet att arbeta som elektriker men kunde inte fortsätta med det sedan han drabbats av kronisk ischias som varade i tre år.

Familjen hade tre söner och Bino som var yngst och egentligen heter Björn i förnamn fick tidigt smeknamnet Bambino, som snart kortades till Bino. Pappa Tore spelade dragspel ”till husbehov” så musiken fanns med tidigt.

23 år gammal kom Bino in på Musician Institute i Hollywood, USA, där han gick 1991-92 och tog examen i klaviatur/keyboard.

– Jag har spelat med i flera band i Gävle, bland andra med Gipsy Power och varit med på skivinspelningar med Mora Träsk. Jag har spelat rock i Bo Lindesalen och är med i ett par lokala band nu också, The Love Gangsters och Hotell Hamilton.

Efter en tid fick han lust att börja plugga igen och genom Folkuniversitetet läste han till marknadsförare och projektledare.

– Det ledde sedan till det här jobbet som marknadsförare på konserthuset. Jag satte upp som ett mål att göra mig outhärlig. Jag sa aldrig nej till någon arbetsuppgift vad man än bad mig om. Litet eller stort så hjälpte jag till med allt.

Uppenbarligen en lyckad målsättning för efter knappt två år som trainee fick han fast tjänst år

2000. Idag har Bino och rumskompsen Erik Larsson ansvar för orkesterns och konserthusets internet – både det tekniska och innehållet – och han är husets fotograf. Orkesterns pressmeddelanden är också Binos verk liksom filmerna på YouTube med Christian Reif inför kommande konsert.

Vi konsertbesökare ser honom ljudlöst smygande längs väggarna under

■ **Många går in på webben
och kollar bilderna medan
konserten fortfarande är i gång**

konserterna och repetitionerna. Så fort mörkret lagt sig över publikplatserna och dirigenten gjort entré dyker han upp som ur tomma intet. Alltid svartklädd för att inte synas för mycket. Nu ska ju all uppmärksamhet riktas mot scenen och orkestern och då får det inte pågå några störande aktiviteter i salen.

Men Bino kan det där. Så lång han är lyckas han ändå smyga fram och ta flera hundra bilder under första delen av konserten utan att orkestern eller vi i publiken blir det minsta störda. Det är en proffsighet som han förvärvat under sina många år i orkestrens

skugga. Men vad händer med alla bilderna undrar Gehörs reporter när vi träffar honom i konserthuset en måndag i slutet i april?

– Jo, jag går snabbt igenom bildmaterialet under pausen och hinner lägga ut ett tjugotal bilder på orkestrens webbsida innan andra delen av konserten börjar. Vi har mellan 8 – 12 000 besökare i månaden på nätet. Många går in på webben och kollar bilderna medan konserten fortfarande är i gång.

–Vi levererar också bilder till gästdirigenter och gästsolisterna som de kan använda i sin egen marknadsföring. ►►

Verksamheten i konserthuset står på tre ben. Symfoniorkesterns konserter och repetitioner, Gävle konserthus egna arrangemang samt uthyrning av hela huset eller delar av det för artister, konferenser och kongresser.

– Om till exempel Lena Philipson skulle sjunga här så hyr hon hela huset, säger Bino.

– Mitt fokus ligger idag på att jag jobbar med och för orkestern. Jag och producenten Pelle Larsson är med på turnéerna och spelningarna i orter som Bollnäs, Ljusdal, Hudik, Kilafors, Söderhamn, Mariehamn och Ockelbo. Det spelas i kyrkor och kulturhus. Det är olika förhållanden överallt och akustiken skiftar från torr till mjukare. Vid behov är

programchefen Roza Nolcheva och orkesterchefen Carl-Johan Lindström med också.

När Gehör går runt med Bino som ciceron i konserthuset pågår en skivinspelning av en symfoni av den tyske kompositören Carl Reinecke (1824–1910) så chefsdirigenten Christian Reif och orkestern är på plats. På scenen vimlar det av mikrofoner som husets egna ljudtekniker riggat. Nere i kontorsdelen där Bino och Erik har sina arbetsplatser bakom varsin jättestor dataskärm ligger också det teknispäckade kontrollrummet. Där bandas och mixas skivinspelningen. För dagen basar inspelningsledaren Ingo Petry i kontrollrummet. Han är inhyrd av orkestern för inspelning av två av Reineckes

symfonier. Dirigenten och programchefen Roza kommer oväntat förbi just när vi är där.

– På en vanlig konsert i Gevaliasalen behövs inga ljud-tekniker tack vare den fina akustiken. Det är ljussättningen som rattas via mixerbordet längst bak i salen.

Symfoniorkestern har ju den fördelen att det

inte behövs några elförstärkare och mikrofoner som på rockkonserter till exempel. Då kommer våra ljudtekniker in i bilden på ett annat sätt, säger Bino.

För ett par år sedan utökades konsert-lokalerna när gasklockorna organisatoriskt lades ihop med konserthuset i avdelningen Konsert- och evenemang under Örjan Hans-Ers ledning.

– Det är ju ett bra tillskott. Det är litet häftigare i gasklockan med ett svettigt rockband än här i

Gevaliasalen. Det blir en annan atmosfär, tycker Bino.

En rundvandring nere i konserthusets nedre del är att upptäcka ny spännande terräng för oss som vanligen får nöja oss med de mjuka stolarna i Gevaliasalen eller de något enklare stolarna i Bo Linde-salen. Det står klart att det är många händer, huvud och fötter som måste samverka för att det ska bli konsert av.

– Varje konsert är ett unikt projekt och vi som jobbar här har fokus på att det ska löpa så smidigt som möjligt. Utan producenten Pelle Larsson och hans adressbok till exempel skulle det aldrig bli några konserter. Den är verkligen guld värd när någon musiker eller dirigent blir sjuk eller

Här förvaras alla noter före konserten.

◀ **Varje konsert är ett unikt projekt och vi som jobbar här har fokus på att det ska löpa så smidigt som möjligt.**

Här jobbar Bino med internet.

får andra förhinder och man snabbt måste få tag på en fullgod ersättare.

I det stora notarkivet hälsar vi på Sofie Kronsell som ansvarar för ett par tusen partiturer och noter tillika många orkesterverk. Allt prydligt arkiverat i en lång rad av höga metallskåp.

Vi kommer också förbi en oansenlig bokhylla i en korridor som alltid innehåller noter för alla instrument och stämmor till nästkommande konsert. En förbudsskylt anger barskt att man inte får avlägsna något av bokhyllans innehåll före konserterna.

”Klädkyrkan” är ett annat stort skåp i en korridor som vi går förbi. Där förvaras kläder som kan vara användbara på scenen, som lackskor och diverse färggranna klänningar.

Innan vi skiljs åt svarar Bino på frågan om vad som varit svårast i jobbet?

– Svårast under mina år här var absolut pandemin. Vi fick jobba dygnet runt med att boka om och ställa in konserter. Ungefär 500 evenemang påverkades de där åren. Vi ställde in allt på grund av smittorisken.

Thomas Thornquist (text och foto)

Hur många..?

🎵 Antal konserter med symfoniorkestern spelåret 2025/26: **56** i Gävle och **12** på andra orter.

🎵 Andra evenemang 2025/26 med artister, ståuppare med mera: **103**.

🎵 Antal anställda (exklusive symfoniorkestern): **26**, plus ett tjugotal tillfälliga publikvärdar.

🎵 Det finns **5** ljudtekniker, **2** ljus-tekniker och **2** scentekniker.

🎵 Besökare på orkesterns/konserthusets webbsidor: **8-12 000** i månaden.

🎵 Åhörare i snitt per konsert i Gevaliasalen: cirka **550** (varav hälften har abonnemang).

Fyra fina stråkar får själva styra

Fantastiskt att vi på en vänträff får lyssna till en så berömd stråkkvartett!

Det var en av kommentarerna efter vänträffen med Stenhammarkvartetten i Bo Linde-salen den 25 mars.

Vi bjöds på en mycket fin och inspirerande upplevelse. Det var fantastiskt att höra kvartetten spela tillsammans men också mycket intressant att höra dem berätta,

både om verken som de spelade och även om sig själva genom att svara på frågor från ordförande Tomas Attorps och från oss i publiken.

Kvartetten består av bröderna Mats och Peter Olofsson, båda musiker i Gävle Symfoniorkester. Dessutom av två musiker från Radiosymfonikerna, Per Öman, violin, Tony Bauer, viola.

Stenhammarkvartetten, Peter Olofsson, violin, Per Öman, andra violin, Tony Bauer, viola och Mats Olofsson, cello.

Foto: Kerstin Monk

Stenhammarkvartetten:

Bildad år 2002. Stenhammar Quartet har etablerat sig som en av Skandinavien ledande stråkkvartetter. Repertoaren sträcker sig från den klassiska epoken till samtida verk, med ett naturligt fokus på Wilhelm Stenhammars kvartetter och andra svenska tonsättare. Kvartetten beställer regelbundet nya verk från nordiska kompositörer och har samarbetat med namn som Anders Hillborg, Sven-David Sandström, Kaija Saariaho och Bent Sørensen. År 2009 belönades ensemblen av Kungliga Musikaliska Akademien för sina betydande insatser för svensk musik.

Stenhammar Quartet har hittills gjort omkring fyrtio inspelningar för Sveriges Radio, medverkat i svenska TV-sändningar och varit föremål för en dokumentär på den franska musikkanalen Mezzo. Kvartettens skivinspelningar på etiketter som BIS, CPO och Alba har hyllats av kritiker både i Sverige och internationellt, och lett till två nomineringar till Grammis. Under 2024 släpps den första av två skivor med kvartetter av den finske tonsättaren Kalevi Aho.

– Vi tänkte spela musik av
Gävletonsättare, inledde Peter. Som Bo
Linde.

Men så blev det inte.

Första verket var Karl-Erik Welins
”Residuo”, hans fjärde stråkkvartett,
följt av Beethovens Cavatina opus 130,
Ravels Scherzo i F-dur och slutligen
Nils Lindbergs ”Shall I compere thee to
a summers day”.

Alla fyra musikerna började spela
i den kommunala musikskolan, som de
hyllade. Inte alltid på stråkinstrument.
De hade provat på både blockflöjt,
mandolin och till och med oboe.

De berättade hur de klarar av att
kombinera orkesterjobbet med
stråkkvartetten. Det är konserter och långa
turnéer, bland annat till Algeriet, Kanada,
Japan och Indien. Det kan bli mellan 25
och 40 konserter med kvartetten årligen.
Svaret är planering långt i förväg.

Nästa år blir speciellt för kvartetten.
Då är det 100 år sedan Wilhelm
Stenhammar dog.

De får ofta frågan från andra
stråkkvartetter vilken av Stenhammars
stråkkvartett som är lättast att spela.

Mats svarade:

– Alla är lika svåra. Faktiskt
jättesvåra. De är snåriga och består av
stor komplexitet. Det är en tonsättare
med egen röst och svensk ton.

Kvällen efter var kvartetten solister
i Erwin Schulhoffs ”Konsert för
stråkkvartett och träblås,” komponerad
1930, tillsammans med träblåset i Gävle
Symfoniorkester.

Vad är skillnaden mellan att spela
i kvartett jämfört med orkester, var en av
frågorna.

– I stråkkvartetten är det vi själva som
styr den konstnärliga processen.
I orkestern är vi mer som hantverkare.
Då är det dirigentens idéer som vi ska
omsätta.

Kerstin Monk

Hej Vänner!

Mitt första år och vår är gjort och vilka
fantastiskt fina prestationer vi har fått uppleva.
Säsongsfinalen fångade publiken, som så ofta,
med en stark upplevelse. Nyligen hade vi
också Jonathan Hultén på besök i ett
samarbete med orkestern. Det bjöds på en,
troligen, unik upplevelse, och Gävle fick
besökare från ett flertal länder. Innan det
briljerade Tuban som soloinstrument, ofta i
dialog med sina ”kompisar” i orkesterns
basstämma. Detta i den återkommande
populära brassfestivalen.

Prioriterat nu för mig är att besätta de
tjänster som är vakanta. Vi har nyligen haft
två provspelningar, för cello och timpani.
Detta har resulterat att vi kommer att
erbjuda ett antal intressanta musiker
provveckor. Inom kort har vi nästa
provspelning för viola tutti. Som en följd av
bemanningsarbetet under våren kommer
även två nya musiker att genomföra provår
hos oss under nästa säsong. Dessa är: Daina
Mateikaite som alt. stämledare i 2:a violin
och Michal Salwa som 2:a trombonist.

Vi har också tre personer som kommer att
gå i pension nu till sommaren. Dessa är:
Anders Lindblad, timpani, som anställdes
1984, Tuulikke Nilsson Salo, 1:a violin tutti,
som anställdes 1992 och Ingemar Höglind,
tutti viola, som anställdes 1988. Som ni ser
har de troget tjänat orkestern under många år
och varit med och bidragit till mängder av fin
musik under en tid där orkestern utvecklats
mycket konstnärligt. Vi säger stort varmt tack
till dem och önskar dem all lycka i framtiden.

Planering och arbetet med nästa spelår är i
princip klart och vi jobbar med att locka ännu
fler att bli abonnenter. Programmet är
spännande och orkestern kommer att, som
vanligt, prestera med mycket hög konstnärlig
kvalitet som en del av Gävles rika kulturutbud.
Ha nu en härlig sommar så ses vi till hösten!
*Varma hälsningar Carl-Johan Lindström,
orkesterchef*

Styrelsen, från vänster: Inger Engsjö, Micael Dahlberg, Tomas Attorps, Jan-Olof Nyman, Signar Mäkitalo, Erland Hesslow och Kerstin Monk.

Styrelse

Tomas Attorps, ordförande
och ansvarig utgivare av Gehör
070-483 06 95.

tomas.attorps@gmail.com

Micael Dahlberg, vice ordförande
070-877 88 26

dahlbergmicael@gmail.com

Inger Engsjö, kassör.
076-133 39 33.

inger.engsj@gmail.com

Erland Hesslow, sekreterare
070-240 26 12.

erland.hesslow@gmail.com

Kerstin Monk, redaktör Gehör
070-631 09 70.

kerstin@monk.se

Signar Mäkitalo

070-670 79 91.

gsv.gavle@gmail.com

Jan-Olof Nyman

070-210 98 20.

janolofn8@gmail.com

Medlemsavgift

200 kr för enskild

300 kr för familj på samma
adress

25 kr för studerande

1000 kr för företag

Betala in på bankgiro:

5223-0406

Ange namn, adress och epost.

Nya medlemmar

Meddela oss din mejladress.

Vi mailar information om träffar och resor som inte
hinner komma i Gehör. Skicka din mejladress till

gsv.gavle@gmail.com

• David och Eva Eldrot

• Karin Danielsson

• Agnes Hultén

och Lars Torsten Eriksson

• Yvonne Lindquist

• Elisabeth Eriksson

• Karin Bäckström

och Lars-Åke Eriksson

Gehör. Meddela Signar Mäkitalo, gsv.gavle@gmail.com om du föredrar att få Gehör
som pdf i mejlen i stället för tryckt exemplar i posten.

Stödjande företag

 trycktrea
(trycker Gehör)

BRYNTES OPTIK

Advokatbyrån Vigilo AB.

JHAKE AB